

Λαμπρατζιά, γιατί συναγωνιζόμαστε με τις άλλες ένοριες ποιά θά παρουσίαζε τήν μεγαλύτερη φωτιά στην αύλή τής εκκλησιάς. Στην έξόρμησή μας μās τραβούσαν πιό πολύ τά συκαμιόδεντρα, γιατί με τό στερεό τους ξύλο άντεχαν στην φωτιά καί ή ζημιά πούπροκαλούσαμε ήταν πλέον ανώδυνη σχετικά με άλλα καρποφόρα δένδρα (έλιές, λεμονόδενδρα κ.λ.π.). Μέ φτυάρια τότε καί τσάππες πού είχαμε προμηθευτεί από τό σπίτι πρίν ξεκινούσαμε αρχίζαμε τό καταστροφικό μας έργο καί σέ λίγες ώρες άποκομίζαμε τις συκαμιές για νά τις κρύψουμε στην αύλή τής εκκλησιάς καί διαλάθουν τής προσοχής των ιδιοκτητών για

νά χρησιμοποιηθοϋν λίγες μέρες άργότερο για τόν προορισμό τους.

Τήν άλλη μέρα πόσους θυμούς καί βρισιές άκούαμε από τούς ιδιοκτήτες για τήν έγκληματική μας πράξη. Πόσες καταγγελίες μās στήνανε στους δασκάλους μας, τούς έπιτρόπους τής εκκλησιάς, τό μουχτάρη καί τόν άγροφύλακα καί πολλές φορές έφθαναν καί στην άστυνομία για νά μās τιμωρήσουν όπως μās άξιζε. Στά κατοπινά χρόνια με τήν άχρήστευση τής συκαμιάς ή νεώτερη γενιά προχωροϋσε στό θρησκευτικό μας έθιμο άνενόχλητη, χωρίς θυμούς καί βρισιές, χωρίς καταγγελίες καί κατακραυγές.

Σημείωση: Τίς πληροφορίες για τήν έκτροφή του μεταξοσκώληκα στην Κυθρέα τις έχω πάρει από τούς κ. κ. Άνδρέαν Παυλίδην από τόν Άγιον Άνδρόνικο καί κ. Άριστόδημο Μαλαό από τήν Άγία Μαρίνα Κυθρέας.

ΑΝΕΞΙΤΗΛΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ή συγκίνηση με πόνο
εις τήν όψη άντανακλά
καί τό δάκρυ όλο τρέχει
άπ' τά μάτια τά θολά.

Ή καρδιά σφικτά κλεισμένη
μέσ' τής θλίψης τόν καϋμό
μέσ' τά χείλη άναδίνει
ένα βαθύ άναστεναγμό.

Κι' όλα αυτά για μία άδικία
μιά τής μοίρας άλλαγή
στά γυρίσματα του χρόνου
μέσα σέ τούτη τή γή.

Πού άγωνίζεται για δικίο
καί για άξέχαστες πατρίδες
κι' άνεξιτηλες σου μένονν
μόνο οί κρυφές έλπίδες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΕΤΑΣΗΣ
Φοιτητής Νομικής